

πως ἀτάξεις καὶ ἔναργχος μοι μὴ κεκτημένη τῆς διοίκησης γράμματος, ταῦτα οὐκόλουτοι νὰ ποστυγήσου, καὶ γάλινοι εἰς ἐζην. Εἰ ταῦτη τῷ θεῷ ἐμπιστεῖσθαι εἰς τοὺς πολῖτας οἱ ἔργοιμεν; Λα-
φίλην αύτης γενέσθε τοῦ Σωκράτους τὸν πόλεις κεντρόνιον; ἵνα καὶ τοὺς εἰσαγέτοις ἐτο-
μητούντων τὸν τίτλον τοῦ Κεφαλῆτος τοῦ ἐπιστωτινού εἰς τοὺς ἀγωνας τῆς ἀρετῆς, καὶ
τοῦ τίτλου τῆς Εγγύητος ἐτοπισθεῖν τὸν Κρίτωνα τοὺς φαυλοβίους ἀπὸ τῆς κοκκίας εμπιστευσθεῖν
(τοῦ Ιτλάτ.). Συνφίνω: δηλαδὴ μὲν ἡνδίδα ἀπὸ δοκίμων πορειῶντες τοῦ φαυλοβίου -τοῦ
οὐκολίαν τοῦ Ευγένους ἡμένην¹ Άπο τοῦ ἔργου² σωταρίου γράμμη. Γότε γέρων τοις σαρεῖς, εἰ
τοῖσι μὴ ἀπαιτεῖσθαι. Καὶ μούχῳ ὁ ἔγωθεν πά-
τερ, ἀλλὰ δὲ τοῦ Διονυσίου Κεφαλῆτος Κεφαλῆτος.
τοῦ ιδίου τῶν ἑλλήνων εἰνιατόσουν ψηλῆ,
καὶ τοῖς τοπαίτην ἀρεταῖς εἰς αὐθαποιούσι τοῦ προ-
βοσιθηταί διετείσθαι εἰς τοὺς ἀποδεικνύοντες τοῦ
προστάτου μας εἶναι τὸν Ολύμπωναν ἡνα μηδελ-
πτυκεῖ, ἐκπούσει, καὶ ἦτοι αὐθεῖς ἄλλοις διατάσ-
σῃς μὲν βλιψηί μηδὲ ἀφαιροῦσι καὶ κύτην τῆς
ψηλῆς ἐπιγονήν τὸν μὲν ὑπολαμβάνουσεν ὅτι ἔ-
χεισθεντούς (ἡ-υπέρεια ἐπιγένως).

Συγκεκριμένην οὐτὲ τὸν Λακεδαιμονίου ἐπὶ
γενικῆς συνδρομῆς τερι τοσος κατεπεγράψαντο
τοῦ Πατρίδος ανάγκης, καὶ αμπλικούσιν τὸν
ἀγένειον πρέπειον προστασίαν τῆς παρού-
σης αἵτινας οὐαῖσιν εἰς τοὺς ἀπειδεχόμενούς τούς
τελευταῖς δειπνοῖς! Φαυλοβίοστις προστισθεῖσι
ἐκεῖνης γράμμην εὑρισκότην καὶ καλλίσην,
ὅτις μηδην ἐδύνατο μὲν ἀπαλλάξαι τοὺς Λακε-
δαιμονίους ἀπὸ τοῦ ἐπικείμενου θέου. Αλλέτεο
δην ὁ εἰπὼν τὸν γράμμην ὅτι φαυλοβίος, δεν
συγκατένοιο διλοτελῶς οἱ συνετοί Λακεδαιμονίοι,
να τὴν Σαλαμῖναν πιάσαινον διότι ἀπειδεχόμενού τούς
γράμμην τοῦ φαυλοβίου, ἐμελλον διὰ τούτου νὰ
δεῖξουν εἰς τὸν οὐρανὸν ὅτι αὐτοὶ δεν ἀπο-
βλέπουσιν εἰς τὴν δικυνήν τὸν πολιτὸν, ἀλ-
λαῖς τὰς γυναῖκας καὶ ἔπιμένως νὰ μηδὲ φρυ-
τίσῃ η γενελαῖς τερι τῆς ἀρετῆς; πατέρεις,
τοὺς τοῦ πολέος νὰ γενῇ εὐάρετος δηλούστι, ἀλ-
λα περὶ μόνης τῆς φευδοπαιδείας, περὶ τοῦ
πολέος αἴτη μονού γράψεις, διότι οὐταί
ἔχεισιν νὰ τιμοῦται, η οὐτε ἀρετὴ νὰ δέσουθεν-
ται³ ἔργον τῆς κοινωνίας διορθωτικέναι! Οὐτού
συλλόγους νὰ προτρέψουσι τοὺς πολίτας ἐπὶ
τὴν ἀρετὴν, ωστε πρὸς τὰ την νὰ ἀποτελευ-
ται⁴ ὡς εἰς τέλος σκοτιμάτατον, καὶ νὰ τὸ τοῦ
διοίκησης ἐκπράξτως ὅτι διοικηθήπετε γράμμεις
καὶ οὐκ εποκτήσιμι, ἐμνερώνται τῆς αρετῆς. Ιατρικοῦ. Τοῦ οποίου τοιχῷσει μὲν σιγκλίνεις, τοῦ
μέλιτος νὰ καταρρεύσῃ, ως εἰπότε τολμεῖται
τοῦ φαυλοβίου, οὐτε πολυτελεῖς πολυτελεῖς.

Δάδικα ηδη ἡμέτας η πόλις πη; Αἰγίνης ἀπο-
λαυεις ὑγείαν ἔντελη. Δη καὶ ἐλπίζουεν ὅτι⁵ εἰ
μερχα στο Θεον εκτή τοῦ τοσμίζοντος οὐτού
τρυπερον φύσεον. Ιδού, ὁ Σεμπολίται, το από⁶
τέλεσμα τῶν ὑγειονομικῶν πορυλόγων. Αἱ
τροφυλακίαι αὗται φαίνονται μὲν κατ' ἐπιφύνε,
αյ ὡ, εὐελητική, ἀλλείναι τῇ ἀληθείᾳ πρα-
γματικῶν ἀγαθῶν, ἀπαντλλάκτοι οὖσαι τοῦ πολεού
τοῦ φαυλοβίου, οὐτε πολυτελεῖς πολυτελεῖς.
τοῦ φαυλοβίου καὶ τον φάρμαγη, ἀλλείναι πολυτελεῖς.
τοῦ φαυλοβίου πορειῶν.

74. Κυριακή^η
τοῦ ποίησεν

ΑΝΕΒΑΡΤΙΤΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αριθ. 40.

Οσμή Προτίμων τὴν Ἀλιβελαν.

Τηνάκις πάντα Τάλαρα Ισπανικά προπληρωτία τὰ χριστιανούς τοῖς Ελλήνεσσι. ἐκδίδεται διὸ τοις ἑδομέδος.

ΕΝΑΙΓΙΝΗ ΤΡΙΤΗ 20. ΜΑΪΟΥ.

Κύριε Συνάκια τῆς Αιεξιτίτου! Εἰς τὸν ἀρ. Εἰς 39 τῇσι ἐφημερίδος σου, παρετέλησα ἐν πόδεσσι οὐτοῖσιν λέγεις, ὃ τοῦ οἰκοῦν; Ρέμφες Γ. τοῦ ἐνταῦθα Δικηγορίου, τὸν εἴσιτης κατὰ τὴν πλατεῖαν τὸν οὐρανὸν τοῦ γράψαντος τὴν διατριβὴν, τὴν διπλαίαν, κατεχόντας εἰς τὸν ἀριθμὸν 38 τῇσι ἐφημερίδος σου, εγὼ χωρὶς νὰ ἔχω τίσιν ἀν τον ἡ ὄχη τοῦ χρέους του να ζητήσω τούτο, σὲ γιαστούντον τὸν εἶδον, καὶ ἐαυτὸν ἀνηλον εἰς τὸ χρέος του, καὶ νομίζω ὅτι αὔκειται συμφέρει νὰ τὸ γινώσκων τοῦ Κυρίου.

Εἰς τὸν 10 τοῦ ἔνεργον ὁ ἀνεφέρει γράπτης εἰς τὸ Διοικητήριον (ἐπολιτεία καὶ ἡ ὁ Διοικητής ἡσθίεται) ἔξαιτον ὥστε νὰ εμποδιστῇ εἰς χρεώσην μου ἔτοιμος πρὸς ματαίων ευτελεῖαν, καὶ νὰ ὑποχρεωθῇ ἐπίσης πρὸς ἀπόγνων τὸ χρέος του· αφοῦ μὲ τεθωαίστει δὲ τοῦ; Κ. Ρέμφες ὅτι διέταξε τὸν λιμενάρχην νὰ τὸν ἐκποδίσῃ· εἶδον ἐξίσων μεταξὺ δύο ἡμέρας. Τὸν χρεώσην μου ἀπολευτέοντα καὶ ἀνακριθεῖσαντα, εγὼ κατὰ χρέος ἀνεφέρομην πέραντα δικαιαρχησύμενος, κατὰ τοῦ Διοικητήριου, ἔξαιτον κατὰ Νόμου παρὰ αὐτοὺς τὸν χρεώσην μου, ἵνταξι· ἐντοῦτῳ καὶ ἀντίγρεξα τὸν ἀναφορῶν μου ἀλλὰ πωρ ἐλπίδα εἰς δόλα ταῦτα ἀλλο δὲν ἔλαβον πατὰ τὰν ἀπόκτησιν, ὅτι διχρεώτης μου εργάσεται εἰς τὸν Ελλάδα καὶ διὰ τὸ Διοικητήριον αὐτίγραφα δὲν δίδει.

Ἐν Αἰγινη τῇ 23 Μαΐου 1828.

Ο φίλος σου

Δημήτριος Μαυρογεράτος.

Αλλέντο τοις συγκεκρημένων, ἐκάπισμεν τῷρος τὸν κίριον Κ. Ρ. φίου τὴν ἐρεῖσθαι φάστητιν.

Κύριε Ρέμφε, αἱ διαμαρτιώσεις τοῦ πολίτου εἶναι πολλοὶ ἢ δύκιναι εἰρὲν εἰναι τὸ πρῶτον, τὶ σοβάσαι καὶ δὲν δίδεις ἀντίγραφα; εἰδὲ τὸ δευτέρον, διὰ τι ματαιοπονεῖς τὰ πνῖξης τηνά κατασίγητον κομαγὴν, τῆς Δικαιοσύνης; ἐὰν ἡ ληφθεῖη ἡ δευτέρα περίσσασις εἶχε δικαιοῦντος. Ρέμφες νὰ ποσί; καὶ ἡκαντινὰ τὸν Αγιονομία, μὴ ἀρεσκόμενος εἰς τὴν δημοσιότητα.

Αλλ ὁ ἀγαθὸς Διοικητής κύριος Γιαννίτζης ἀναγκή νὰ φρωτίζῃ περὶ τῶν τοιούτων.

Απορία Ηρώτη

Φημίζεται ὅτι τροπελοῦς εἰς τὴν Ελλάδα ἥλθε τις σχεδὸν γυνίδες. Ιπουργόθη μὲ δικρόραχες ἐπικερδῆς πουργήτατα· ἀλλ ἡ διαγ γή του τὸν κατάκτησε νὰ ἔχει χρειαν καὶ αὐτὸν τοῦ φωμοῦ. Εγ τουτῷ δὲ προελθείνει ἐσχάτως εἰς τις ὑπουργηγα ὀλιγοχρόνιον μὲν, ἀλλὰ τόσου κερδαλίου, ὥστε ὡς λέγουσιν, ἐκ ύπηρης τέρα, σπα τὸν ἀσκοῦσι· νὰ εὐχαριστῇ θαψιλῶ· τῆς πολυτελεστού τὰς τοις λαϊς ὀφέεις, καὶ τὰ κτηναδη τέρητον, ἐνδιόμενος καθο ἡμέραν νεοβασιν γυναικειαν σολὴν, ὥσε ἐρυθρόστι καὶ τι γυναικεῖ. Ολέπτου αἱ τοιούτου κενοπρεπές θαυματούν. Οὗτος ἀστεῖ ὅτι ἐπειδησε καὶ γελοιοδεις τινὰς τὸν σώματος κολαζότεις, χάριν καὶ λωπισμένος!!! Εὑρίσκεται τοσοῦτος εἰς την Ελλάδα λεπαῖν τοσούτων πεινατῶν καὶ σίρα τοκυλισμένων Ελλήνων; Ελλην διοράζεται, ἡ ποιητὴρεις ἀγροσύμεν, ἀν τῆς Ελλάδος τὸ πολυνύδον ἐδαφος Σαζάζη τὸ βαρύτατον τοῦτο ἄλθος! Οἱ Αναγνώσαιμας ἀς λάζου τὴν καλοσύνην νὰ λύσουσι τὴν ἀτερίαν μας ταῦτην, καὶ τοσοῦτα εὐγνώμονες.

Ἔτει τοῦ Ελληνικοῦ χαρακτῆρος; οὐδέποτε εἰς τὴν ἀρχὴν
χωρίσθηται, τὸν μάρτυρα τὸν τότε αὐθιδύνων.

Επειδή δέ τοι ταύτης, καὶ ἣν τὸ θέρος μανθάνουσεν ὅτι τα κατ' ἐκεῖνο τὸν καιρὸν σαδε
χεῖται πεντετέλεια τὴν ἡμέραντον τὸν ἡθελόντιν, ἔτη ἀλλοί τὰς ἐκβίᾳστα δόγμα τὰς Ηλιαῖς
καὶ τὰ διατυπωτὰ τὸν χαρακτῆρας τούς, ἐόδι-
των καὶ δόγμα τοιωταί ὡς εἰδοῦλοι αὐτοῖς ὁ θεό-
ριτος, ὁ Συμπλεκτός, ὅτι δὲ ἡ τοποθεσία, ἐν
διδακτος οὐτέλμησις τοῖς τοῦ προσώπου ἡμῶν χα-
ρακτῆρις τούτῳ οὐτε γέγονη τὰτα ὡς εὑδύτατοι
ενθάδι, καὶ μέσοις ἀνακόπτεται κανόνια,
κατεπίθηψαν μὲν πρὸς τὰ θύη Αἰγυπτίων τὸ
οὐρανόντας επ' αὐτὸν τοις ἐφαγαρίζοντες θηριοβο-
μένοις ἔκαστον τοις περιόντος τὰς ἡθελόντας διαρρή-
ματάς τοις ταχεῖς θραύσαντες. Οὐσεν, καὶ ὅπου ταχεῖς θραύσαντες
οὐσεν συγχρόνωσιν, ἀμυδρῶς σκε-
πτρούς τοὺς ὁ χαρακτῆρα τῶν πορτατόρων φύ-
μαν, πατέσθημι τὸν ἐτελῆ αὐτοῦ διαγραφὴν
εἰς κάλαμον ἔκτικόν τοις τιμουτοῖς ἐγγεγράμ-
μενος· οὐτέ εἰς Αἴγυπτον φυγόντες Εὔρων,
διὰ τὰς τοιλυχτάνειν επ' αὐτοῖς περινηρεῖν ταν-
τακτοῖς οὐτε προσεκκύνται λαμπρῶς καὶ εἰς τοῦ ὅτε
διποίοις ἀποδεκκύνται λαμπρῶς καὶ εἰς τοῦ
μεσχρέποις παραστατεῖσθαι οἱ Ιουδαῖοι εἰς πόλεις τοῦ
Νιὼστέας εἰλαλάτρησαν, ὡς Αἰγυπτίων.
προσφέροντες θυσίας εἰς ὄντας τα Ριμπάν,
θεοὺς τῶν Αἰγυπτίων προτυρεῖται δὲ τοῦτο
καὶ παρὰ πολλοὺς φαλάρες τοῦ Διονί. Ως
ἐκ τῶν αἰγυπτιακῶν θύην κατατυπεῖσθαι

Εκεῖος ήταν ἐκ συνεδίτερης ἐσωγειρικής συ-
μπειθάνεται, ὅτι οἱ ἀνθρώποι φυσικῷ τῷ λόγῳ ἐ-
λίπα μόνα ἔγουσιν ἀντικείμενον τῷ σφέψιν
τῷν, καὶ εἰς ταῦτα μόνα ἐπιδίδουσι, τὰ ὄποια
καὶ ὁ εγγένεος. Ἐρμόστιν τὰ πολαύσαντα Ωρε
ἔντες κακτὸς περὶ κακίας πάντοτε σκέπτεται,
καὶ εἰς αὐτὸν ἐκτραχυτίζεται ὁ δέσμοντος ἀεὶ-
τε περὶ ἀρετῶν τὰς μελέτας αὐτῶν εἴκουσι,
ἴερους τοὺς κατόντας τῆς ἐπιεικείας καὶ
βιωτικόντων, καὶ ἐπ αὐτὸν προκόπτει τριβολή-
ζομενος. Συνάγεται λοιπὸν ὀμοτιθρήτως ὅτι,
ὅτινοι ἀποτελοῦνται ἡδυνθητοὶ καὶ πιθαστοὶ τοσοῦ-
των ἐπὶ τὰς ἥδικας, ἢ επαπροσέχειν εἰς φῶς τει-
αταὶ οὐφλέξ αὐτῶν ταχαγγέλματα, ὅποια, δι-
αίνοντα αἰωνίος ἀναλοιπότο, παριζάνοντο. Το-
γρο τοῦ θύμου, μέχρι τοῦ ὅποιον διναται νὰ
ἰψωθῇ τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα, τὸ ἔθνος τεῦτο
ἀνατεταθὲν Σεβαιόττα ἐπὶ τῶν ἀρετῶν τὸν
ὑπορτώντας κολοφόνην, καὶ ἑρμοιωθεῖν μὲν αὐτῶν
ἀπετετάγη ἐκπαγῆσιν αὐτῶν καὶ ἀκτύπωμα τετ-
μιτατον. Κακᾶς ἐπι θύμων Γεωμετρίαν φέρ-
ειπεν ὡς οὗδος συντθιμένηρ, συμπεραιώσει
διηλὼς ὅτι ὁ συγγρέψας ποτὲν γένους εἴφυνες
γνωστορεῖς εἰπεταν καὶ ἐπειδὴ τι ἔθνος εὑρω-
μεν τὰς ὑψηλοτετας τὸν εὐαγγελίου ἀπολάς,
οἱ Βασιλέας αποχρώντως ἔτι τὸ ἔθνος μετέροι ἐ-
χει χαρακτήρα ὀποίου δειπνοῦ τοιούτου. Ιη-
σοῦς, εἰπε τι προεβίβασθε ἐπὶ τὸν ἀκρτατον-
τον ἀρετῆς Βαθμὸν, ἐπέκεινα τὸν ὄποιον εἶπε
διδύνατε νὰ πρεσβεῖ, ἐν διωροφῆ τὸν σηκαν, ἐ-
παγγελμόν.

Μανεθῆς, ἔγραψεν εἰς τὸν Θεότητον Ηεστή-
τον,, ὁφθαλμοὺς ἀντὶ ὁφθαλμοῦ, καὶ οὐδόπτα
ἀντὶ οὐδόπτας¹⁴. Αλλ' ἐφ καὶ αὐτοὶ εἰ εὔραι-
οι, ὁ ἐλεκτὸς λαὸς τοῦ Θεοῦ, ἔγραψε τὸν ἐκ
δικησιν ἥδικον δόγμα, εἰ Ελλῆρες ἐδίδασκο
καὶ ἐπορεττον τὸ ἐματίγον, τὸν ἀμητοικακίνον.
καὶ τὸν πρὸς τὸν ἔχθρον; ἡμεῖς ἀγίστη. Ορο-
ῳδόπτες κακοὶ καὶ ἀν μᾶς κάμπωσιν τὸ σύνη-
τον, ἐδουμάκτιζον οἱ ἔληροι, ὑμεῖς ὀρείλιασε-
νὰ τοὺς ἀγαπόμενον καὶ διὸ τούτο χρεωζοῦ-
μεν νὰ μὴ κακοτοιόμεν κατ σύνεια τρόπῳ τοῦ
αὐτηνος τοὺς ἔχθροντες οἵτι, ἀποφεύγοντες τὸ
ἀνταδίκειν, καὶ ὑπομένοντες καρτεριψύχως διε-
πάνταν ἀρετῶν καὶ ὕδρεων, καὶ καταβροῦσσοις
καὶ προπτηλακισμοῖς. καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀτίμους
ρατισμοὺς· διῆτε τὰ τειμάτα δὲν σύνανται νὰ
Ολεψόνται οὐδὲ κατὰ μικρὸν τὸν ἐνκρητον., Οὐ
τε ἄρα ἀνταδίκειν οἵτι, οὔτε κακοῖς ποιεῖν
οὐδένα ἀνθράκων, οὐδὲ οὐ, τισὸν πτίχη ἵπ αὐτ-
τῶν ἀλλ ἔπειταν τινα σὲν καταβροῦσσαι ἡ-
ἀνοήτου, καὶ προπτηλακισμοὶ ἔτι βαριότατοι.
καὶ, ναὶ μὲ Δία, σύγε θαρρεῖν πάτροῖς τὴν
ἀτίμων ταῦτην πληροῦν οὐδὲν γέροντεν τὸ
οὐ, οὐτε τῷ οὐτι οὐς πολὺς λαγανός, οὐκέτο
ἀρετῆς (Πλάτ. εἰς Κρίτ. καὶ Λογ. ¹⁵). Συν-
φάνως δηλαδὴ μὲ τὰν ὑψηλὰν ἀποτέλειν τὸν
Εὐαγγελίον., Πιστεύσατε ὅτι ἴσρεῖν (τοῖς ἀρ-
χαιοῖς) ὁρθαλμός αὐτοῖς ὁρθαλμοῖ, καὶ διέ-
τα ἀντὶ οὐσιῶν· ἐγὼ δὲ λέγω οὐλὺν μὴ αντι-
δῆνται τὸ πονηρόν. Αλλούτερος σε γαπατεῖ ἐπὶ

τὸν δεῖπνον συγκέντι, οὐδέποτε αἴτιος καὶ τὸν
ἄλλον· καὶ οὐ μητρότε τεντήσαις· οὐδὲ·
ὅτι· γένησθε οὐδὲ τοῦ πατρὸς ἡμῶν τοῦ ἐ^ρ
σύναντος (Ματ. 9. Κ φέ.). Οἱ ἔλληνες λοιπόν
θυηθεῖτε· οὐα μὲν τοῦ λογικοῦ νὰ ἐπιθάντω^ν
τοσούτου εἰς τὸν Ήλικόν, ὥστε νὰ προσέξουσιν
εἰς φῶς τωατα αὐτῆς ταραχγίλματα, ὅποια
παριζάνουσι τὸ θριατοῦ ἀφθρωτίνον τετερασμέ-
ρου νοσοῦ, οὗδεστον οιειστάτε τὸν τραχιῖσαν
καὶ τετράδην τῆς ἀληθείας ταῦτας ὅποιν· οὐε-
πτέσθεται ἐπὶ τῶν ἀρέτῶν τὸ ὑφῆλον καὶ
ἀπόκριατὸν δρός· κατευαδώθησαν εἰς τὴν πρα-
γματισθε εὐδαιμονίαν, καὶ νιοὶ τοῦ Λύσσου καὶ
τὰ χάρια ἴργενοντα. Οτι δὲ τεισῆται εἶναι ὁ
ἔλληνος χαρακτήρ, εὐχαριστίκος θηλυράτε
πῦρ τοῦ Ευαγγελίου, τὸ ἀπεικονίνι ἐναργέσα
τε· καὶ αὐτὸς ὁ μόγις εἰ φωστὴ τὸν τρισηρί-
ον Θεοτήτος, ὁ θεῖος Βασιλεὺς· ὅπτις, ἐντο-
ρὸν τὰς πυράκεις τὰς προγόνων ἡμῶν, τὰς
ὑποδογεῖς συμφωνούσας μὲ τὸ Ιερόν Ευαγγέλιον
(ἴδε Λογ. πρὸς τὰς νέας ταῖς αὐτοῖς).

Οἱ ἀληφὲς δὶ οὐτιρρήτῳ ἀποδεῖσθε λέγουσιν,
θεῖ τελούτῃ, θέξῃ, ἀδεῖ, καὶ ὥλη τε λεγό-
μενα προφθάσαι εἰς τρίχυσατα αὐτῶν φύσια, εἴπε-
δεις γὰρ τοὺς ἀνθρώπους ἔτι διὸ ἀληφῆς εὐθυμονοί-
συνιστάται εἰς μέγη τὸν ἀρετὸν διότι αὐτῷ
μόνῳ σεφωνεύεται τὸν ἀρετοῦ μητὸν εὐθυμονο-
νικὸν αὐτῆς δύναμιν εὐθυμονούς καὶ μακάριον τὸν
αὐτονόμονον. Οὐτε κακῶδικον δὲν εἶναι εὐτύπω-
γον, εὐτε δι πρεσβύτερον, εὐτε αὐτοῖς δὲ θεόντοσιν
εἰς τὴν ἡγεμονίαν, μόνη ἐκ πάντων τῶν κακῶν εὐ-
στοτε τὸ μέγιστον διό καὶ τὸ ἀδικεῖσθαι τὸν αὐτ-
οῦ ποτιστήτερον. Η Τὸν μὲν καλὸν καὶ ἀγαθὸν
πένθος καὶ γυναικαὶ βούτηται εἶναι φύσις, τὸν δὲ
ἀδικον καὶ πανηρόν αἰσχυν. Οὔτης μὲν μέγιστον τὸν
κακὸν τυγχάνει ὅτι τὸ ἀρετεῖν (Ιλλάτ. εἰς
Εργαλεῖον Καρυές) μέσον ἐξέφραστο ταῦτα
δι τοῦ παντούλωτον τοῦ Θεοῦ ἐντεῖς μὲν εἰπεῖς
λέγετε, Κ. Φ. Ι. Εἰ δὲ ληφτεί περίστατος εἰστες
δι τοῦ συντεταγμένου τοῦ ἀπειδού τοῦ Παντού
ἐκπονησιν καὶ εἰς ὁ θέσην τοῦ Ἰψίσου ἀπε-
τατιζότες, τὸν δὲ θεατήσιον τοῦ εἰ πάντη σλε-
ψτουσίν δύτος ἐπακοινώσεις κατανοήσαντες, εὑ-
τε τριώτοις ἑρμόνιοι τὸν ὄχτην τοῦ Θεοῦ τοῦ
εἰπεῖν φάσιν, ἐνσχίσασι τὸν λογοτύπον μέθρον
εἰς τὸν ἐμφύτευτον ἀρτεπανίστο; επὶ τοῦ στολὴν τοῦ